VERENIGING
» ORDE DER VERDRAAGZAMEN «
Kon. Goedgekeurd d.d. 22 februari 1958, nr. 58 - Gevestigd te 's-Gravenhage

ODV

Secretariaat: Buitenrustplein 21, Voorburg, Tel. 728315 - Giro no. 468874 t.n.v. de "ODV", Den Haag

Zondaggroep I
2 oktober 1960

Goedenmorgen, vrienden.

Wij hebben voor deze morgen weer een gastspreker voor u, die naar we hopen voor u interessant zal zijn. Het zal u duidelijk zijn, dat de laatste tijd de geestelijke werkingen op deze wereld aan het veranderen zijn. Onder meer houdt dat in dat dus - laat ons zeggen - de geestelijke krachten, die zich reeds speciaal aan het Aquarius-tijdperk verbonden hadden (dit is uiteindelijk een bepaalde fase van het bestaan) zich gericht **hebben** tot deze wereld.

Daaronder zijn er verschillende, die wat u noemt erg oud zijn, anderen zijn betrekkelijk kort van deze wereld weg. Nu wil ik u niet precies gaan vertellen, hoe lang het geleden is, dat deze gast hier op deze wereld vertoefde, het lijkt me weinig zin te hebben. Wel moet ik opmerken dat hij in ieder geval uit een andere tijd stamt dan de uwe en dat zijn opvattingen, zijn ideeën dus, misschien voor deze tijd niet altijd geheel passend zullen zijn. U krijgt onzerzijds een commentaar op hetgeen gezegd zal worden, maar wij meenden zeker een dergelijke spreker te moeten uitnodigen om mede inzicht te geven in datgene wat eventueel gaat komen, inzicht te geven ook in bepaalde problemen van deze tijd. Wij kunnen helaas geen onmiddellijke verbinding maken. Dat wil zeggen dat we een tussenschakel hebben moeten zoeken. We hopen dat die houden zal en ik ga nu het woord dus eerst overgeven aan deze gast via tussenschakels, daarna krijgt u commentaar en eventuele aanvulling. Ik kom waarschijnlijk dadelijk nog even terug, ik heb de afschermingsdienst, dus ik zie u nog wel.

Gegroet vrienden.

Wanneer ik spreek over de kracht en de meester, die het beheer van deze wereld hebben overgenomen, zo is het voor mij noodzakelijk allereerst enkele primaire begrippen uiteen te zetten. Wanneer de scheppingsdaad vanuit de goddelijke monade geschiedt, zo kunnen wij elke ziel vergelijken met een straal van licht. De openbaring brengt ons dan in een situatie die enigszins weerspiegeld wordt in de ode aan Aton, waar immers wordt gezegd: "Ver zijt gij van ons verwijderd en onbereikbaar en toch wandelen uwe stralen op de wereld."

Zo is het dus met de grote monade, die monistische krachten uitzendt, die elk voor zich bepaalde cycli van het Al doorlopen. Deze cycli zijn niet gebonden aan één planeet, maar aan vele planeten en spreiden zich uit over het gehele door u gekende en zelfs over delen ongekend Al. Elke monade, zoals ik dus ook verder deze stralen zal noemen waar zij het evenbeeld zijn van hun bron, brengt vervolgens gemiddeld 7 cycli door in gesteente of datgene wat gesteente zal worden, daarna 7 cycli in het plantaardig leven, waarbij begonnen wordt met lagere vormen zoals b.v. mos. Vervolgens worden meestal 9 cycli afgelegd in het dierlijk bestaan, waarna de monade zich nu afzondert en nog verbonden blijvend met de lichtende kracht die hem voortbrengt, een afgescheiden bestaan begint. Hier is eer tweede toevoeging buiten deze kracht vanuit het goddelijke geschied, hetgeen wij noemen groot of eigen bewustzijn. Het klein bewustzijn in verband met de natuurkrachten bestaat reeds in de eerste cyclus binnen het gesteente.

De monaden nu worden gedeeld in een viertal groepen. Uw moderne wetenschap kent deze groepen als bloedgroepen, te weten: A, AB, B en O. Deze groepen zijn onderling niet geheel aangepast. Zij kunnen worden beschouwd als 4 afzonderlijke soorten. Soorten die elk voor zich een bepaalde mogelijkheid en een bepaalde taak hebben.Elk van deze 4 soorten zal op aarde geboren dienen te worden onder een eigen heerser, door u aangeduid als teken van de dierenriem, die volledig in overeenstemming is met het eigen wezen. Wanneer dit niet geschiedt, ontstaan wat wij noemen onvolmaakte vormen. Geschiedt iets dergelijks bij voortduring, dan spreken wij over de degeneratie van een ras of een soort.

Met deze inleiding wilde ik u duidelijk maken dat, om het huidige peil van menselijk bestaan te bereiken, een lange weg noodzakelijk was en dat de kracht, het bewustzijn dat zich openbaart binnen elke mens als geest, dus zeker reeds vóór de menselijke periode een behoorlijke vorming had ondergaan en uit deze vorming bepaalde vooropgezette doeleinden moest nastreven. Nu moeten wij ook een ogenblik de mens in zijn huidige vorm bezien. Het produkt van de geest zou ik willen noemen mens of ziel. Deze ziel die inhoudt o.m. de drie mentale trappen die bij de Indiërs o.m. als Boeddihin Agyar worden uitgebeeld, is de hoofdvorm. Zij openbaart zich verder in een sfeer die wij astraal zouden kunnen noemen en daarnaast ook in de stof. In het geheel bevat elk lichaam tenminste negen fasen. Deze negen fasen of voertuigen die tenminste in elk menselijk lichaam aanwezig moeten zijn, zijn echter niet in een volledige samenhang. De geest zelve, geleid door de ziel en het bewustzijn dat in die ziel als vaste uitdrukking van het goddelijke reeds werd vastgelegd, zoekt op aarde zeer bepaalde openbaringen, zeer bepaalde bewustwording. Slechts indien zij deze bereikt, zal zij ze behouden.

Dies geldt voor elke mens: al datgene wat aan lager weten, aan lager beleven werd bereikt, gaat teloor met de overgang die men dood noemt. Slechts datgene wat voor de geest en haar ontwikkeling belangrijk was, datgene wat in de ziel werd vastgelegd, blijft. Ook wordt in het menselijk leven een onderscheid mogelijk tussen belangrijk en onbelangrijk. Het is echter niet mogelijk in het menselijk leven een scheiding te maken tussen het geestelijke en het stoffelijke.

Ik weet dat sommigen op aarde juist in het afgelopen tijdperk van Vissen hebben gezegd, dat de voortplanting van het geestelijke plaats kan vinden langs de weg van het woord en de

gedachte. Dit is onjuist. De enige uiting van voortbrenging op aarde die voor het mensdom als geheel belangrijk is, wordt uitgedrukt in de paring. Al datgene wat in gedachte en woord wordt geuit, keert onmiddellijk tot de mens terug. Het stoffelijk geuite daarentegen laat zijn kentekenen in de wereld achter. In de paring laat het tevens de mogelijkheid een voertuig te bouwen waarin een nieuwe monade haar voltooiing tegemoet kan zien. Er moet danook een groot onderscheid worden gemaakt tussen bepaalde fasen van menselijk denken en menselijk leven. Paren op zichzelf is onbelangrijk. Slechts daar waar zij bedoelt om vrucht voort te brengen en daarvoor bewust wordt gebruikt, zal zij geestelijk gewicht verkrijgen en zal zij een indruk achterlaten die blijvend is ook voor de ziel.

Eenvoudig gezegd: Al datgene wat stoffelijk wordt volbracht met direct geestelijke binding is eeuwig en gaat nooit teloor. Het laat stoffelijke resultaten na, die veelal een vorming voor andere monaden mogelijk maakt. Al datgene wat van zuiver stoffelijke geaardheid is en in verband staat met lusten en onlusten, in verband staat met stoffelijke uitingen en genietingen, is onbelangrijk en gaat met de dood teloor. Weliswaar kan enige tijd, b.v. in de astrale periode van bestaan, de ziel beelden daarvan meedragen en deze alsnog in strijd met het Al waarin zij leeft en haar eigen wezen trachten te handhaven, in feite zullen zij teloor gaan. Hetzelfde geldt voor alle onlust en lijden, ook dat lijden wat men niet zelf gezocht heeft. Lijden krijgt alleen zijn betekenis indien het de stoffelijke uitdrukking kan worden van een geestelijk streven of een zieletoestand. In een dergelijk geval wordt wederom een eeuwige waarde geboren, die direct in de straal des lichts, de monade, tot uitdrukking wordt gebracht. Als zodanig is het eeuwig en heeft een voortdurende invloed op alle leven, niet alleen op deze planeet, maar in alle werelden die bestaan.

Op grond hiervan wordt natuurlijk in deze nieuwe tijd getracht een zuiverder aanpassing te vinden aan het cosmische beginsel. Enerzijds zal dit voor de mensheid een ontstellende werking hebben, welke in de richting gaat van een anarchistisch streven. Anderzijds echter brengt het met zich mee het scheppen van de zuiver menselijke banden, iets wat de laatste tijd in vele delen van de wereld teloor ging. Het principe van de nieuwe tijd is als volgt: Een zo groot mogelijk deel van eigen leven en belangstelling moet worden gebruikt om uitdrukking te geven aan innerlijke geestelijke gesteldheid. Hoe sterker de uitdrukking van het ik, hoe groter ook eventueel de kennis die van dit ik verkregen wordt, hoe eeuwiger het wezen.

Vele nevenverschijnselen op aarde, die op het ogenblik van groot belang heten, zoals sociale status, legitieme verhoudingen op het gebied van sexe, zaken, godsdienst, blijken echter niet belangrijk te zijn. Ze geven geen uitdrukking aan het wezenlijke. Als zodanig zijn zij vergankelijk en hebben zij geen voldoende invloed. Voor de mens betekent dit allereerst, dat hij een grotere vrijheid zal moeten gewinnen, in de tweede plaats, dat hij zal moeten leren deze vrijheid te gebruiken.

Daaromtrent worden onder ons, die tot deze tijd behoren, bepaalde denkbeelden ontwikkeld, welke zijn aangepast aan de thans heersende toestanden op aarde. In de eerste plaats: wij zullen trachten de heersende conventies zoveel mogelijk te breken, de tijd is hiervoor thans rijp. Het breken van conventionele verhoudingen en het brengen van de mens tot een zoeken van het voor hem juiste, zal ongetwijfeld bijdragen tot zijn

behoefte zichzelf beter te erkennen. In vele gevallen zal de houding, die hier in de eerste tijd uit voortspruit, een voortzetting zijn van de existentialistische wereldbeschouwingen. De gedachtegangen van de jeugd, ofschoon nog niet veel beseffend wat zij volbrengen zal, zijn aangepast aan dit alles.

Eerst wanneer de conventionele samenhang der maatschappij enigszins gebroken is zal het mogelijk zijn het tweede principe tot uiting te brengen. Daarbij spreken wij ook, gezien van de monade, van twee polen. Wij spreken n.l. over de mannelijke of scheppende pool, de vrouwelijke of vormgevende pool. In de praktijk zal ernaar moeten worden gestreefd dat de scheppende pool en de vormgovende pool ook in stoffelijke uiting, tijdelijke eenzijdigheid van de monade, in de juiste samenhang komen en samen uitdrukking geven aan de juiste cosmische relaties en verhoudingen. Voor deze wereld zal daarbij vooral het septiem accoord, een uitdrukking dus van onderlinge verhouding en waarde, een zeer belangrijke rol moeten spelen.

Is eenmaal de mogelijkheid geschapen op deze wijze meer perfecte voertuigen voort te brengen, waarbij de voortbrenging niet gebonden is aan hartstocht, maar eenvoudig gebonden is aan zedelijk horig zijn ten opzichte van elkander, dan zal blijken dat een hogere reeks van entiteiten, waarvan wij de incarnatie in de komende tweehonderd jaar tegemoet zien, op deze wereld zal kunnen leven en zich zal kunnen uiten, daardoor een verdere openbaring van cosmische waarheid ook binnen het stoffelijk bestel mogelijk maken. Uit de vergankelijkheid van hetgeen thans bestaat moet in de komende periode een eeuwig, midden in de lichtende straal vastgelegd principe worden gevormd. Deze vorming zal moeten worden overgebracht naar het totaal cosmische, waarbij een nieuwe realisatie van de goddelijke mogelijkheid en uiteindelijke erkenning van de grootmonade, waaruit alles is voortgekomen, een normale conclusie vormt. Zou in deze periode geen sprake zijn van een dergelijk bereiken, zo kan met het komen van het onder Steenbok staande tijdperk gerekend worden met een materiële periode die volledige correcties aanbrengt ten opzichte van alles wat op deze wereld leeft. Dit laatste echter kan worden voorkomen, de tijd is rijkelijk gemeten.

De inhoud van het door mij gezegde verdraagt moeilijk ontleding in menselijke zin. Het moet als geheel en in samenhang worden beschouwd, wil het voor u zijn zin behouden. Ik zal mij niet verzetten tegen een commentariëring, hetzij door de geestelijke leiders van uw eigen groep, hetzij door uzelve, maar ik wijs er op dat slechts in volledige samenhang een juist begrip kan worden verkregen.

Het was mij een genoegen u deze korte uiteenzetting te mogen geven en ik hoop te hebben bijgedragen tot het verder uitgroeien van het werk van uw Orde. Gegroet.

Zo vrienden, dat hebben we er dan nog netjes afgebracht en nu zult u begrijpen, dat het voor ons belangrijk is om hierop een commentaar te geven. Want deze stellingen zijn op zichzelf, naar ik meen, in menselijke handen hier en daar gevaarlijk. Zoals u bekend is, is het streven van de doorsnee-mens die geestelijk bewust is, gericht op zelfkennis. Deze zelfkennis houdt dus in - en dit werd door onze spreker sterk uitgedrukt - een ervaren van eenheid met vele verschillende trappen van leven, vandaar dat hij aanhaalde de cycli die men doorbrengt in gesteente, in de plant en daarna in het dier. Deze factoren maken wel

degelijk deel uit van het menselijk bestaan en zij zullen altijd op de menselijke vorm hun stempel blijven drukken.

Er is zelfs onmiddellijk verband aan te wijzen tussen de mens en de verschillende gesteenten b.v. Hij neemt deze n.l., zij het in minerale vorm, in zich op, hij heeft voorkeuren voor bepaalde elementen. Hij zal in zijn eigen wezen afgestemd zijn op één van de grote elementen, die we dan kennen als aarde, vuur, water, lucht en eventueel voor de hoogste typen - maar dat komt zelden voor - ether, dat is het vijfde type. Dit werd door onze vriend in bloedgroepen uitgedrukt, en dit is natuurlijk op het ogenblik nog niet helemaal juist. Een zo directe associatie tussen de bloedgroep en het geestelijk peil is m.i. onmogelijk. Ik kan echter toch begrijpen waarop hij doelt. Zoals u gemerkt heeft is één van zijn zorgen het scheppen van de juiste voertuigen voor de komende tijd,en de ervaring heeft geleerd, dat wanneer twee bloedgroepen die niet op elkaar passen, dus niet juist op elkaar reageren, en die verder als we technisch moeten worden ook nog een sterk verschillende rhesus-factor hebben, bij paring over het algemeen kinderen voortbrengen waarin strijdige genetische factoren zijn. De voertuigen, de lichamen, die zó ontstaan dus, zijn onevenwichtig en kunnen nooit voor een volledig evenwichtige geest als lichaam, als voertuig,dienen.

Ik kan zeer goed begrijpen dat hij dit zo uitdrukt. Zijn idee is, dat deze wereld moet groeien naar een juiste eenheid van stof en geest en daarbij legt hij nadruk op het scheppend principe en komt zo tot zijn verklaring omtrent de paring. Nu voel ik ook hier wel wat er bedoeld wordt, maar ik meen toch ook, dat dat geïnterpreteerd moet worden. Kijk eens, de paring op zichzelf kan dus een uitdrukking zijn van een zuiver menselijk-dierlijke kwaliteit, als zodanig stoffelijk, en hij kan ook de uitdrukking worden van zuiver geestelijke kwaliteiten. Denken we aan die geestelijke kwaliteiten, dan krijgen we te maken met de z.g. maagdelijke geboorten, waarbij dus sprake is van een volkomen hartstochtloos ontvangen.

Hij zou dit dus eigenlijk over de gehele wereld uitgedrukt willen zien. Nu is vreemd genoeg juist die geestelijke harmonie tussen echtelieden - dat moet je voor de paring tegenwoordig toch nog wel altijd zijn, vind ik - bevorderlijk voor het ontstaan van zeer bijzondere kinderen. Het is b.v. heel opvallend, dat een vader en moeder die geen van beiden geniaal zijn, wel geniale kinderen kunnen voortbrengen. Gaan we echter zien, hoe die vader en die moeder dan precies ten opzichte van elkaar staan, dan valt ons op, dat de hartstocht een tweede rol speelt en dat er in de eerste plaats wel sprake is van wat je zoudt noemen: een geestelijke geneegenheid. Deze kan een leven lang bestaan of voor een ogenblik; meestal zijn het maar enkele ogenblikken waarop de mens deze absolute eenheid bereikt en daardoor zijn er eigenlijk minder genieën op de wereld dan we wel zouden kunnen gebruiken.

Onze vriend is wel heel erg practisch. Hij zegt dus eigenlijk: Ja hoor eens, wanneer je de paring dus gebruikt voor voortplanting, dan is alleen die toestand aanvaardbaar. Vanuit zijn standpunt logisch, maar vanuit het menselijk standpunt lang niet altijd bereikbaar en hij stelt daarnaast terecht: nou ja, dat hoort dan tot het laag dierlijke; dat gaat toch met de dood teloor, dus maak je daar geen zorgen over; dat is dan eigenlijk zo'n beetje het dierlijke plezier wat je nog wel kunt hebben, maar wat eigenlijk niet meetelt. Sprekend vanuit een

bepaalde geestelijke sfeer, vanuit een stoffelijke periode waarin die dingen anders werden gezien, heeft hij wel gelijk. Maar voor een modern mens is dat zonder meer niet te aanvaarden en daarom moeten we het anders gaan stellen. We moeten gaan stellen dat de nadruk, die op het sexuele wordt gelegd, veranderen moet in een nadruk die gelegd wordt op geestelijke contacten en geestelijke eenheid. Daardoor n.l. zal inderdaad een perfect nageslacht geboren kunnen worden, maar zullen ook de mensen onderling gelukkiger zijn.

Wederzijds begrip is, zoals u allen weet, een zeer belangrijke factor in elk huwelijk. Zij is een belangrijke factor in elke verhouding tussen broeders en zusters, tussen ouderen en jongeren, chefs en ondergeschikten. Dat hij hierop de nadruk legt is volkomen juist en dat hij verder stelt dat de nadruk hierop in de komende tijd o.m. kan leiden tot anarchie, is ook begrijpelijk, want de jongelui gaan op zoek naar het hen passende, het perfecte, en ja, hoe gaat dat ? Je hebt wel eens een vrouw gezien - dat zijn meestal nu niet de slankste - die in een banketbakkerszaak bezig is om een grote bestelling te doen en dan proeft ze van elke soort koekjes tot ze dàt koekje gevonden heeft, dat voor haar en haar gasten het meest juiste lijkt. Jongelui zijn geneigd op ander terrein ongeveer hetzelfde te doen. Begerenswaardig is dit m.i. niet, wel een logisch gevolg van de tijdsomstandigheden.

Dan kom ik nog tot een ander punt, n.l. die stelling: de dood vaagt zoveel weg. Kijk eens, hier kunnen wij uit eigen ervaring spreken en van nabijere periode dan onze spreker van zojuist. Alles wat je op aarde hebt doorgemaakt, blijft wel in recall, het kan dus herinnerd worden, maar eerder als een deel van een schouwspel, zoals u naar een film, een circusvoorstelling, een olympiade, een Spartakiade of iets dergelijks gaat. Je kunt het leven zien, maar je hebt er geen deel meer aan. Voor jezelf is dat gebeuren practisch waardeloos geworden, nadat je de voor jou belangrijke delen hebt opgenomen in je eigen en dus geestelijk wezen. Er liggen echter enige perioden tussen die absolute opname van alle factoren in de geest en het stoffelijk bestaan, en in die perioden kan het verduveld onaangenaam zijn als je allerhand verkeerde ervaringen hebt gemaakt; want je probeert altijd eerst om je hele stoffelijke leven a.h.w. te transplanteren op een geestelijk vlak en niet altijd geef je met veel genoegen sommige dingen prijs. Nu ja,

groter inzicht en daarnaast u in staat stelt uw grote verplichtingen ten opzichte van Godheid, maar ik spreek over God, niet over monade, het spijt me wel; dus God - zowel als de schepping beter te volbrengen. Mag ik dus op dit mystiek ervaren, dit je verliezen in een onbekende gevoelswereld met een innerlijk verheven voelen, de nadruk leggen en de aandacht vestigen ? Het is één van de wegen die u in deze dagen ter beschikking staat om verder te komen.
Of u er wat mee doet, moet u zelf weten.

En dan mag ik meteen de bijeenkomst voor u gaan sluiten, dus ik ben niet alleen spreker, maar tevens hekkesluiter, zo gezegd. Ik weet niet over welk hek van woorden u mij wilt laten balanceren, maar het staat u volkomen vrij om dan het laatste onderwerpje zelf op te geven.

"De schenker"

Ja ja, de schenker, Aquarius hè? Het is gek, je komt er gewoon niet vanaf in deze tijd. Maar laten we dan Aquarius goed beseffen voor wat hij is: een schenker zonder voorkeur.

In de hemel knielt een lichtende gestalte.
Hij draagt een kruik, waaruit hij stort een kracht van licht,
die heel de aarde kan doordrenken.
De schenker wil de aarde lichte krachten schenken
en in de kleuren, samenvloeiend tot een kleurloos licht,
speelt een harmonie, een melodie of goddelijk één-zijn,
op hoogst besef gericht.
Hij zegt niet: "Mensen, komt u laven,"
hij schenkt en vraagt niet of men zijn gaven ook aanvaardt.
Hij ziet het leven, ziet de aarde,
ziet de grenzen-bijna overschreden-en acht de aarde het
het schenken waard.
Maar wie, wie zal op aarde, als de lichte stralen dalen,
uitgaan om te vangen het licht in de gouden bokalen
van gedachten ? Wie zal deze lichtende krachten indrinken
opdat stoffelijke en geestelijke plicht wordt verlicht
tot een nieuwe vreugd, een nieuw weten,
een jeugd en een vergeten
van dat, wat onbelangrijk is ?

De schenker schenkt. Hij neemt een kruik en schenkt de
krachten, voor en rond de aarde klinkt reeds het accoord
van stil en eeuwig waar gedenken van één, die kent een eigen
plaats in het Al. Één die kent een eigen plicht,
één, die kent de zegen van het zelf vervullen, én zo-door
geesteskracht gelicht misschien kan stijgen;
en bij het vergeten van het laatste stoffelijk denken
helpen kan de schenker om de aarde meer licht, meer kracht
te schenken.

Tjonge jonge, voor mij ernstig hè? Maar het is waar en nu moet u mij niet kwalijk nemen als ik de bijeenkomst besluit met drie woorden van mezelf. Nou ja, drie, u weet: als ik drie zeg, dan is dat een understatement. Dat is n.l. dit:

Kracht wordt je als een drank geschonken.
Daarom de bekers wel gevat
en vrolijk ook tezaam gedronken.
Drink je aan die krachten zat.

Per slot van rekening in het leven
wordt je stoffelijk-zijn en geesteskracht voor 't zelfde doel gegeven.

Zorg dat je, is het leven in de stof volbracht,
tot jezelve kunt zeggen: Nimmer bracht
ik anderen kwaad. Ik wist mijzelve te verheffen
boven vreugd en pijn van stof.
Ik wist mijzelve reeds te geven,
te aanvaarden, niet geheel begrepen, beter hoger leven.

Met die aanvaarding hebt u de rest niet nodig. Als u probeert die aanvaarding te krijgen, dan heeft u steeds minder van wat anders nodig. Al dat andere is moeilijk te krijgen. Geestelijk licht is op het ogenblik a.h.w. in overvloed te koop. Geestelijke kracht ligt er rond u. U behoeft haar maar in te drinken. Ik zou zeggen: Proost, maar bedrink u niet te erg, want uw roes zou door anderen voor waanzin kunnen worden aangezien in deze dagen.
Wees stille drinkers van de cosmische kracht en u zult eens zien hoe prima alles dan voor elkaar komt, voor u en voor anderen.

Nou, ik zou zeggen: de zon schijnt nog, wandel een stukje de frisse lucht in desnoods, amuseer u, maak er een gezellige dag van; want in de oprechte en eerlijke vreugde ligt tevens de aanvaarding van het licht, dat de wereld wordt gegeven.

Een goede middag allemaal.

:-:-:-:-:-:-:-:-:-: